

Eestis on kombeks

Jaanuari viimasel laupäeval sündis koguni kaks lastemuusikali: kell 12 "Nukitsamees" Estonias ja kell 18 "Ooh, Pinocchio!" Vane muises. See päev läheb küll eesti teatri ajalukku.

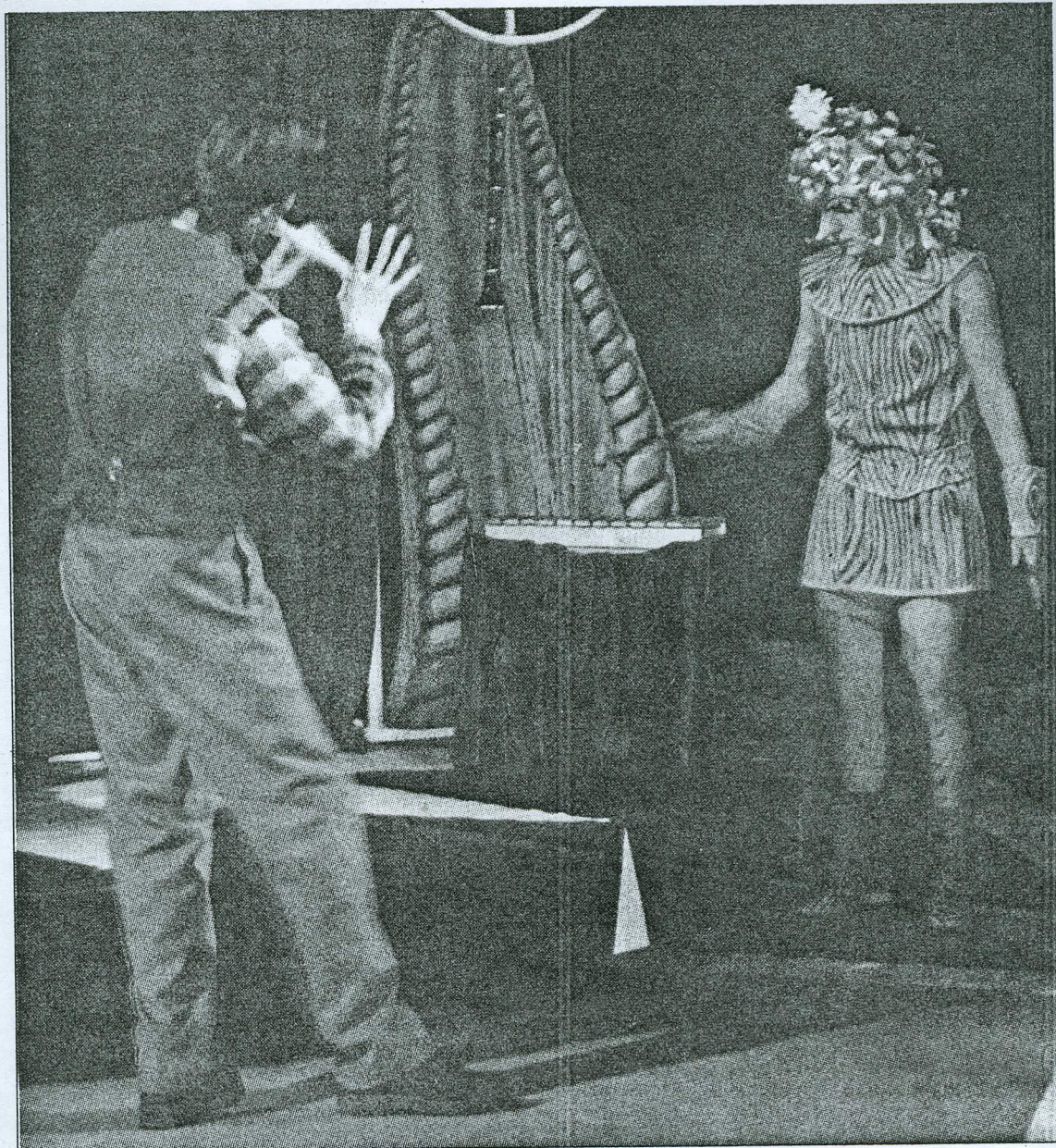
Kaksikud pole aga üldse sarnased. Hoopis vastandlikud nii siult kui ka teostuselt. Nukitsamehe sisu on toodud lavale võimalikult sirgjooneliselt ja lihtsalt, Pinocchio oma aga üritab olla sügavmõtteline ja kaasaja teemadel kaasa rääkiv. Esimeses on eesti soost nii helilooja Olav Ehala kui ka teksti autorid alates Oskar Lutsust Juhan Viidingu ja Leelo Tunglani. Teises on loo põhjaks itaallase Collodi raamat, millele libreto kirjutanud austerlane Ecker.

Nukitsameest soovitas Leelo Tungal julgelt vaatama tulla ka kõige väiksematel – tänapäeva multikate kõrval olevat see väga lahe lugu. Pinocchio peaaegu surmaga lõppevates seiklustes on aga nii õudust kui ka tema eksirännakutes filosoofilisust. Nii et justkui suurematele.

Kõige suurem vahe aga on lavakujunduses. Nukitsamehe kunstnik-lavastaja Hardi Volmer ütles, et teist nii rahvusromantilist ja naturalistlikult ilusat lavakujundust eesti teatrites polegi. Vane muise loos aga annavad meeoleolu lava tagaseinale projitseeritud slaidid, video- ja teleklipid. Lava on tühi ja väga värviline, asju on minimaalselt, ja neid kasutatakse mitmeks otstarbeks. Märksa tänapäevasem variant – kisub multimeediaks.

Väga erinev on ka loo vorm. Nukits on tavapärase muusikalavastus, kus tegevus liigub laulude vahel ja seisab laulunumbrites. Loo jälgimine väga selge ja lihtsustatudki. Pinocchio aga revüümüusikal, kus numbrid pole tihedalt üksteisega seotud. Toimuvast arusaamiseks peab süžeed ise hästi tundma.

Lavastustes on ka sarnaseid

Pillimeister Geppetto puhub puupoisile elu sisse ja tema avastusretked võivad alata.

jooni: muusika on mõlema puhul nüüdisaegsete autorite kirjutatud ja peategelased ise noored. Nukitsamehes lausa lapsed, Pinocchios noorukid. Viimases on lisaks veel

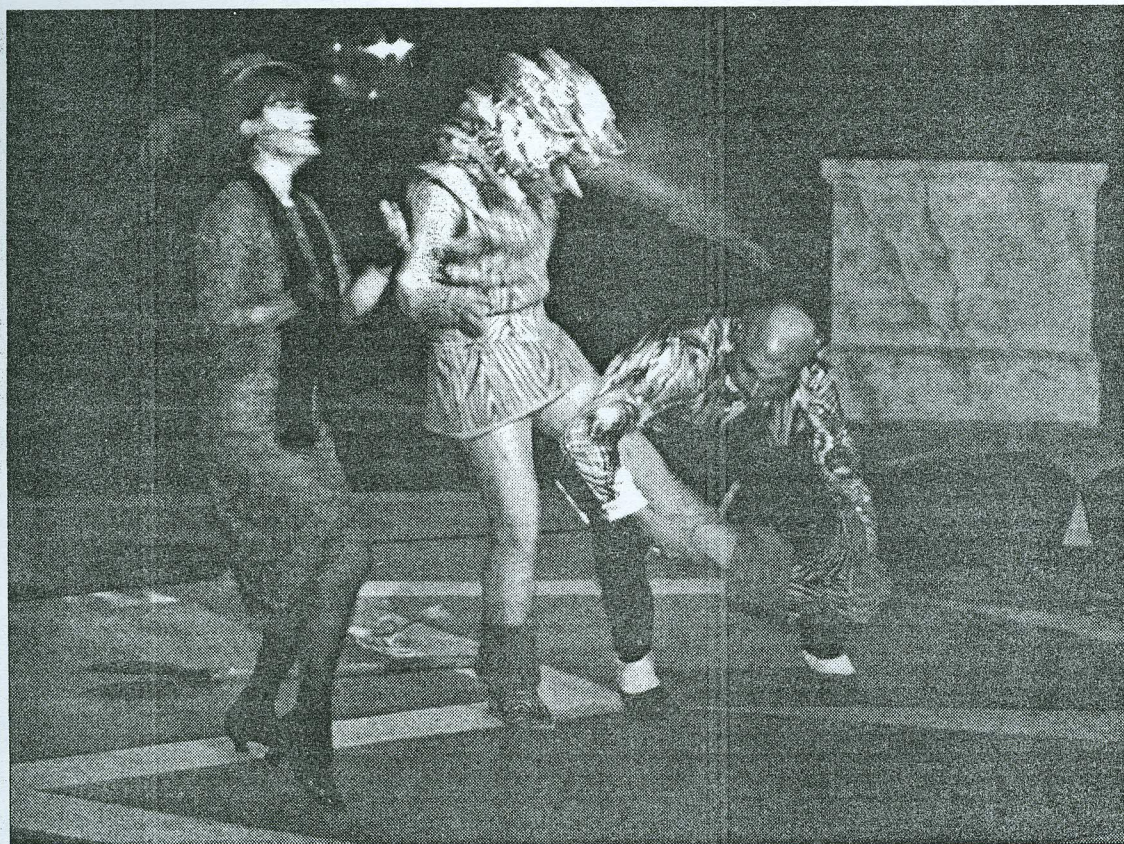
koorgi noortest lauljatest, mis omamoodi operistuudiona lavastuse üks suuremaid väärtusi.

Nii et valikut on. Ainulaadne võimalus lastele kaht eri teatrite-

gemist näidata või siis lihtsalt lapsest või vanusest olenevalt valida.

HEILI VAUS

kaks korruga

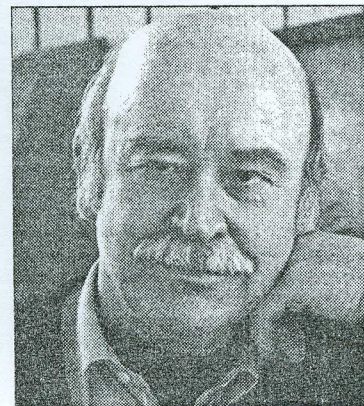

Pinocchio jääb uskuma kelmi Emarebast ja Isakassi, kes teda imepõllul taas ninapidi veavad.

Rein Urbeli fotod

Libretist Ernst A. Ekker.

Helilooja Viktor Fortin.

Sisukirjeldus

Haldjas Felicitas tuleb pillimeister Geppetto juurde ja palub tal teha puuhalust eriline pill – hampelmann. See on väga raske ülesanne. Pillimeister on aga haldjasse armunud ega suuda talle ära öelda. Haldjas isegi on oma armumisest üllatunud, selline ebahaldjalik, liiga inimlik tunne häirib teda.

Puuhalust sündinud Pinocchio on aga naiivne ja uudishimulik jõmpsikas ning satub seetõttu kaelamurdvatesse seiklustesse.

Kõigepealt jääb ta uskuma rebast ja kassi, kes viivad ta imepõllule. Sealt vaevu eluga pääsenud, satub ta oma sõprade – lastega arutimaailma. See aga neelab nad niivõrd endasse, et lapsed muutuvad eesliteks. Nii satuvad nad rodeole, kus seekord on metsikute hobuste asemel eeslid. Lõbuhimuline publik paneb oma eeslite seljas püsimise oskusi proovile. Eesli-katsumustest kurnatud Pinocchio on seekord lausa suremas. Kassil-rebasel tuleb aga hea

idee – müüa surnud Pinocchio tsirkusse trumminahaks.

Kui asjad juba liiga hulluks lähevad, sekkub viimaks haldjas. Pinocchiole antakse võimalus soovida ainult üks soov. Tema sooviks on: “Et kõik minu sõbrad oleksid jälle nemad ise.” Pere-kond saab justkui kokku. Pinocchio naaseb isa Geppetto juurde ja haldjaski lubab neid aeg-ajalt vaatamas käia.

Lavastaja Ülo Viilmaa.